

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 44. Mors Bonifacii IX. Innocentius VII Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XV.
A. C. 1404.

Legati dexterrime ibi ac prudentissime, sed, ut Romanis visum, callide hortabantur Bonifacium, ut Ecclesie concordiam cum ipsorum Domino renovaret, quem ad eam probissime affectum asseverabant. Bonifacius parum favorabile responsum dabat, contendens se Papam, Benedictum antipapam esse, addensque alios ejusmodi sermones, qui rem neutiquam promovebant. Legati succensentes ajebant suum Dominum non esse Simoniacum. Sentiebat aculeum Papa, eosque Roma egredi jubebat. Reponebant vero: Habemus a te, populoque Romano fidem publicam, & porro per aliquod tempus hic manendi facultatem, qua uti volumus.

§. XLIV.

*Mors Bonifacii IX. Innocentius VII
Papa.*

6. 24.

6. 34.

Bonifacius exasperatus animo, ac præterea doloribus calculi, quo dudum laborabat, oppressus tertio, postquam lecto se commendaverat, die D. Remigio sacra 1 Octobris animam efflavit, cum sedisset quatuordecim annos, & undecim menses. Cadavere satis modeste humato in S. Petri basilica, Cardinales conclave protinus intraturos Legati Avenionenses

ses orabant, ut ne inirent suffragia: sic saecul. XV.
 enim brevi pacem Ecclesiae redditum iri. A. C. 1404.
 Cardinales fallaciam suspicati nulla pre-
 cantium ratione habita conclave mox
 adierunt.

Paulo post Neapolitanus quidam E-
 ques Bonifacii cognatus, tum Castelli S.
 Angeli Praefectus Benedicti Legatos eo
 duci captivos iussit fidem publicam iis
 datam violans. Quod edoctus Gallorum Spicil. to. 6.
 Rex Cardinales Romanos per litteras ro- p. 169.
 gabat, primum, ut electionem Papae dif-
 ferrent usque ad Legatorum adventum,
 quos missurus esset; deinde, ut Benedicti
 Legatos in libertatem assererent. Jam
 eam illorum jussu receperant post paucos
 suae captivitatis dies: sed arcis Praefe-
 ctus fere quinquies mille florenos aureos
 eis extorserat.

Die Dominica 12 Octobris an. 1404
 Vaticanum conclave vespere intrarunt
 Cardinales novem, scilicet Florentinus Rayn. n. 10.
 Angelus Acciajolus Presbyter de S. Lau- Gobel. c. 88.
 rentio, Monopolitanus Franciscus Carbo-
 nus de S. Susanna, Neapolitanus Henri-
 cus Minutolus de S. Anastasia, Aquile-
 jensis Antonius Cajetanus de S. Cæcilia,
 Bononiensis Cosmatius Melioratus de S.
 Cruce, Laudensis Angelus Sommerivius
 de S. Pudentiana, Eferminus Christopho-
 rus Maronus de S. Cyriaco, Rainaldus
 Brancacius Diaconus de S. Vito, Landul-
 fus

Sæcul. XV.
A. C. 1404.

fus Maramarius de S. Nicolao. Duo aberant, Balthasar Cossa occupatus legatione Bononiensi, & Valentinus de Quinque Ecclesiis in Hungaria.

Novem Cardinales conclave ingressi coram notariis, ac testibus solemnijuramento se adstringebant singuli, ut ad Ecclesiæ concordiam omni ope atque opera contenderent, præsertim ille, qui eligeretur in Papam, etiamsi deponendus esset pontificatus. Sanciebant simul, ut idem jurarent Cardinales absentes, ac novi, qui crearentur. Tum ferebant suffragia; & die Veneris 17 Octobris elegerunt Cosmatium Melioratum, qui se dixit Innocentium VII.

§. XLV.

Initia Innocentii VII.

Th. Niem.
l. 2. c. 39.

Erat is Sulmone episcopi hodie Aprilii urbe mediocris fortunæ parentibus ortus, optimis moribus, litterisque ornatus, Juris Canonici Doctor celebris, ac in negotiis Romanæ curiæ perquam versatus. Tempore Urbani VI reditus ærarii Apostolici colligebat in Angliam: tum renunciatus Episcopus Bononiensis, postea thesauro Papæ Urbani præfectus, demum Bonifacii IX vix pontificatum ingressi beneficio Cardinalis evaserat. Habebat ingenium mite, benignum, ad mi-

seri-